

כדורגל

הנזר לשילטון

רוזנבוים, גורמת בהפועל תל-אביב עימות סמוי בין הדור הצעיר (שאליו יש להוסיף את מנחם מור בן ה-18, שהגיע מקבוצת גדנ"ע יהודה) לבין דור-הוותיקים, המאייש היום את ססל-המחליפים של הקבוצה. על ססל-המחליפים אפשר לראות את ה"קפטן" יהושע פייגנבוים, את מרדכי (גוגו) מורדוכוביץ, ואת הקשר חיים פרנקו. לחביה רוזנבוים מסרב לדבר על העימות בין שני הדורות בקבוצתו. "על ה" נושא זה לא מדבר בשום פנים ואופן, זה מה שחסר לי". הוא מתייך, תחרות על ההרכב הפותח. חיים פרנקו, בניגוד למאמנו, אינו ממלא פיו מים באותו נושא. וממהר אף הוא להגיב: "אין ספק שהוותיקים ממורמרים מאד. בי מידה מסויימת, אנחנו מחכים לכישלון-מה של הצעירים, כדי שתיתן לוותיקים הזדמנות להוכיח את עצמם". פרנקו, שהיה עד לפני מיספר מחזורים שחקן קבוע בהרכב הקבוצה, כועס, ולפי דבריו הוא אף עומד לנקוט צעדים: "אם

למתאגרף הסריאונים שספג נוקי-אאט בתחילת המערכה והשלים עם ירידתו מ"חזרה, דמתה קבוצת הפועל תל-אביב ב"כדורגל עד ערב המחזור ה-16, העונה. הקבוצה השתרכה או במקום הלפני-אחרון בטבלה, כשלמאונה שחיס-עשרה נקודות, ויחסי-עשרים שילי של שיבעה שערי חובה.

כשהכל ניראה כבר אבוד, והקריאות "ליגה א'! ליגה א'!" הפכו חלק בלתי-נפרד מהופעותיה של הקבוצה החליטי ה"מאמן, רחביה רוזנבוים, להטיל למערכה שלושה צעירים — ריפעת טורק, אמיר ליברמן ודוד מיר — אשר תוך חמישה מישחקים הצליחו להוציא את הקבוצה מסכך התחתית. המחפש דוגמה מובהקת אוהד כדורגל, המחפש דוגמה מובהקת

ימאים

המערכה על אות-המערכה

כרשימת הזכאים לאות

המערכה של יוסי-הכיפורים הושמטו ימאי צי ישראל

את ה"פצצה" המרעושה ביותר זרק, ב"וועידת איגוד קציני-הים שהתכנסה בשבוע שעבר בחיפה, דוקא עורר-דין ישראל גיל, היועץ המישפטי של האיגוד. הוא הביא לוועידה את החוברת מיספר 3452 של "קובץ התקנות" וקרא לפני הנוכחים את "תקנות העיסורים בצה"ל (אות-המערכה) לציון השתתפות במלחמת יוסי-הכיפורים). תשל"ו-1975" שבחתימת שר-הביטחון, פרס. בתקנות אלה נקבעו שחיס-עשרה קבור צות של אזרחים, הזכאים ל"אות מלחמת יוסי-הכיפורים". הללו הם: עובדים אזרחיים בצה"ל, עובדי מישרד-הביטחון, עובדי התעשייה ה"צבאית, עובדי רפ"א, עובדי מיפעלים ממלכתיים מסויימים, עובדי התעשייה ה"אזרחית, עובדי שק"ם, עובדי האגודה למען-החייל למתנדבית, חברי ועדת-הביטי חן של ההתיישבות העובדת, פעילי מ"ח, עובדי הממשל הצבאי ומתנדבי מגן-דוד אדום.

שביתה סימלית. אך בכל אלה, ה"כוללים פועלות-ניקיון ופקידים של מישרד הביטחון שפעלו בעורף האזרחי, נפקד לחלוטין מקומם של יורדי-הים הישראליים, קצינים ודירוגיים, אשר במלחמת יוסי-

קילל חבר, שהתאכסן אצלו ושגנב ממנו "חומר", שנועד לשימוש עצמי. בתום שמיכת כל הקלטה, קמה פקידה גרמנית וקראה את התרגום הגרמני של השיחה. אז החלו עשרות האזרחים הגרמניים, שנכחו באולם, להתגלגל מצחוק בכל פעם שהושמעה קללה קשה. המעמד היה מדכא. באותו יום הושמעו בבית-המישפט ארבע הקלטות של "ג'ו הקטן", חומי ויוסף עמי-אל, כל ההקלטות היו משופעות בקללות קשות, ובקטיעי הפללה-עצמית. שובישוב התמוגג קהל המאזינים הגרמניים. בצאתו מהאולם בירך אותי היינריך בידידות, לשלום. "אתה לא צריך לקחת את זה ללב", אמר לי, "לא כל הישראלים הם כאלה, אנחנו לא מקשרים אותם. כמובן, עם מדינת יש"ראל".

שובו של זאב יפת מגרמניה התיקש, "העולם הזה" מייד עם אוי דיון, במישר הנהללי, המופיע בתיק, ה"רשום בספר-הטלפון תחת השם "דיון, אביגיל".

בשיחה הראשונה לא הכחיש אוי דיון כי הוא שוחח בטלפון עם כושי ב"גרמניה. יש לו אלפי חברים בארץ", אמר, "הוא בוודאי דיבר עם רבים מהם". אכן, אוי דיון ושימעון (כושי) רי מון הם חברים מילדות. כושי, שאומץ בילדותו על-ידי מיספחה במושב תל-עדשים הסמוך, התחבב על הנער הנהללי. יש הרבה דימיון באופיים של השניים. שניהם הרפתקים מבטן-ומלידה. שניהם מוכנים לעשות הרבה למען הרפתקה ה"מושכת אותם. לברו יודים, שניהם אי-נם מעוניינים בכסף בתור שכר, אלא כש-זו קשור בהרפתקה.

כושי היה כימעט בן-בית בבית דיון, ובין השניים מקשרות מאות חוויות משך תפוח.

לכן לא היה משום פליאה בעצם ערי-כתו של שיחות טלפוניות בין פראנקפורט ונהלל.

אולם כאשר קרא "העולם הזה" באור ני אוי דיון את תעתיק השיחה המופיע לעיל, הוא הכחיש את הדברים מכל-יכול. "מעולם לא היתה שיחה כזאת!" הכריז, "זה לא אני".

טען אוי: אם אומנם נמצאת הקלטה כזאת בתיק המישטרה הגרמנית, הרי היא מוברקה, או שמדובר על אדם אחר בשם אוי. "אני רק חקלאי מנהלל, ולא עוסק בסחר-סמים!" על השאלה עם אומנם הוא האיש ש-שכר את הפרקליט הגרמני עבור כושי, חשיב: "אין תגובה".

טיבם של הדברים יתבהר בוודאי ב"בית-המישפט הגרמני. אולם תהיה המס-קנה כאשר תדין בבית-המישפט, במישפט מסוג זה, יהווה סנסציה עולמית, ויכה גלים עצומים בגרמניה עצמה.

כדורגלני הפועל תל-אביב מור ומיר מדברים על האליפות

אמשיך לשבת על הספסל, לא תהיה לי ברירה, אלא לבצוא את שיחורוי ולעזוב את הקבוצה". הצעירים אומרים, שהתחרות בינם לבין הוותיקים הוגנת, "צריכים לקבל את החלטת המאמן. המאמן הוא בסופו של דבר, הוסק האחרון". התחרות על המקום בהרכב הפותח של קבוצת הפועל תל-אביב מזכירה את עב"רה של הקבוצה, שבו נלחמו שחקנים על מקום בהרכב הפותח. לא פעם חיממו את הספסל שחקנים שהיו כוכבים נוצצים ב"אותה עת.

אריה בורנו, שוער הקבוצה, הוגמנה דרך-קבע עם הרכב הקבוצה, מנסה לחס"ביר את השינוי הדרסטי שחל בה: "ברור שהשינוי בקבוצה בא תודות לצעירים, ה"משחקים בשאפתנות יוצאת-דופן. אבל אני לא פוסל את הוותיקים. אנחנו עוד נצטרך אותם במאבקים הקריטיים. בסוף העונה". לדברי השוער הוותיק, בורנו, לא רק יכולתה של הקבוצה השתנתה: "ורק את ההנהלה הקודמת והיום, עם ההנהלה ה"חדשה, יש תוצאות. השחקנים מקבלים יחס הם ולבב".

מי מפחד ממי? בהפועל תל-אביב מדברים על אליפות. "החבריה בקבוצה", מספר השוער, שואלים את עצמם איפה הינו היום בטבלה. אילמלא הפסדנו מיספר מישחקים, שנידאו מראש כמישחקים קלים, יחסית, כנע, עוד לא יצאנו מסכנת התחתית. למעשה, רק שתי קבוצות — בית"ר ירושלים והפועל באר-שבע — הן מחוץ לאזור המסוכן".

מישמתה הבאה של הפועל תל-אביב היא קבוצת מכבי נתניה, מישחק שייערך על מגרשם של הנתניים. "אנחנו נוסעים לנתניה בלי ריגשי-נחיתות", הם אומרים. המאמן, רחביה רוזנבוים, נקדע בין ה"שחקנים הצעירים, שהוכיחו עצמם. לבין השחקנים הוותיקים, חטועים שטרם נס ליחם. אבל מי כמיהו דבק בסיסמה: "הרכב נמצא אין מחליפים" — כך שלפי"שעה, לפחות, נערי הקבוצה אוזנים ברסן השילטון בה.

ומחצת לחסככנותה של חליגה הלא-י מית העונה, יכול למצוא אותה בדמותה של קבוצת הפועל תל-אביב המדורגת. ל"אחר נצחונה בשבת האחרונה על הפועל דרה 0:1, במקום השישי, בריחוק של שש נקודות מהמובילה והאלופה, קבוצת הפועל באר-שבע. בחמישה משחקיה האחרונים, צברה הקבוצה תשע נקודות מתוך עשר האפשריות.

תגלית חדשה. רוח חדשה נושבת במועדון תל-אביבי, שידע בעבר הרחוק הצלחות רבות מחד, ורשגילה בשנים האחרונות דעיכה מדאגה מאידך. התעוררותה של הקבוצה באה בזכות כדורגלניה הצעירי, רים, שלא-מכבר אישיו עדיין את קבוצת הנזר של המועדון. "הקבוצה משחקת, לאחורונה, כמו שהיא יודעת וצריכה לשחק". אומר בסיפוק המאמן רוזנבוים, מי שהיה שותף להצלחת המועדון בשנות החמישים ובתחילת שנות השישים.

על התגלית החדשה של הקבוצה, דויד מיר, שחמם את הספסל זמן ממושך, אומר המאמן: "כדורגלן כישרוני, בועט ב"שני הרגליים, כשחקן-קישור, הוא מתר בסע על שליחת כדורים ארוכי טווח. שחקן חייל בן 20, שהפועל תל-אביב הזדקקה לו מזה זמן רב". מיר הוכיח את כושר רגליו, עת כבש את שני שערי-הניצחון האחרונים של קבוצתו מול הפועל ירוש"לים והפועל דרה.

הצעיר השני, המוכר יותר לחובבי ה"כדורגל, הוא אמיר ליברמן בן ה-18, שאף הוא מתפקד כשחקן-קישור, אסכי לפעמים משחק כחלוץ מרכזי שני, לצידו של ה"והתיק יחזקאל חום. השלישי בחבורת הצעירים הוא ריפעת טורק, בן ה-19, מבני-המיעטים, הזוכה העונה לאשראי רב ממאמנו, רחביה רי זנבוים, ריפעת ניחן במישחק-ראש במילה והוא בעל בעיטה חזקה לשער. לאחורונה הוא מופיע בתפקיד קיצוני ימני, בו הוא עושה חיל, אסכי תפקידו המקורי הוא כחוד הקבוצה. הצערת הקבוצה עליידי המאמן רחביה

פרקליט גיל מחוץ לתחום

הכיפורים הובילו — תוך סכנת-נפשות — אוניות נשק ותחמושת לישראל. ולא עוד, אלא שרוב קציני-הים והדרי רוגיים היו מרותקים לעבודתם הימית על-פי צויר-יריחוק מייחידים, שנמסרו להם על-פי חוק שירות עבודה בשעת-חירום. קציני-הים הודעו. הייתכן שיתיהסו אליהם כאל אזרחים ממדרגה שלישית? שאלו אלפי פקידים שישבו בעורף יקבלו את האות, הם לא? הרי במחדל סימלי זה מוציאה אותם המדינה במודיעה "מחוץ לתחום" האזרחות הסובבה. ואז הוחלט פה-אחד לפנות לממשלת ישראל, בתביעה נחושה לכלול את הימאים במיסגרת הזכאים ל"אות-המערכה", ואם שטרם — לנקוט צעדים שונים, וביניהם: שביטה סימלית של כל ציה-הסוחר הישראלי ברחבי העולם למשך רבע שעה. אחד הנבחרים, קציני-ראשון דניס יורדן, הזכיר לנוכחים כי בשעתו החזיר ל"מישרד-הביטחון את "אות מלחמת ששת הימים" שאותו קיבל אישית, כמגוייס ב"אותה מלחמה, כמחאה על כך שהאות לא ניתן לכל ציבור הימאים, שעסק גם או — לפני המלחמה, ובעיצומה — בהו"בלת נשק ותחמושת לישראל. יורדן הכריז שאם לא יינתן עכשיו "אות מערכת יוסי-הכיפורים" לכל הימאים, יחזרו אותם ימאים שקיבלוהו אישית על אותו תגמול, שבעצם אינו אלא פרי עלבון צורב.

אודי דיון ואשתו — בסחר סמים!